Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 11. januára 2017 *

„Žaloba o neplatnosť — Rybolov — Nariadenie (EÚ) č. 1380/2013 — Nariadenie (EÚ) č. 1367/2014 — Platnosť — Rybolovné možnosti — Prístup predbežnej opatrnosti — Relatívna stabilita rybolovných činností — Zásada proporcionality — Zásada rovnosti zaobchádzania — Dlhochvost tuponosý a dlhochvost berglax“

Vo veci C-128/15,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 13. marca 2015,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: A. Rubio González a L. Banciella Rodríguez-Miñón, splnomocnení zástupcovia,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino a F. Florindo Gijón, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: A. Bouquet, I. Galindo Martín a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits a F. Biltgen (spravodajca),

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. mája 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. júla 2016,

* Jazyk konania: španielčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Španielske kráľovstvo svojou žalobou navrhuje zrušiť nariadenie Rady (EÚ) č. 1367/2014 z 15. decembra 2014, ktorým sa na roky 2015 a 2016 stanovujú rybolovné možnosti pre rybárske plavidlá Únie, pokiaľ ide o určité populácie hlbokomorských rýb (Ú. v. EÚ L 366, 2014, s. 1), z dôvodu, že Rada Európskej únie prekročila mieru svojej voľnej úvahy, keď stanovila celkový povolený výlov (TAC) spoločný pre dlhochvosta tuponosého (*Coryphaenoides rupestris*, v angličtine *Roundnose grenadier*) a dlhochvosta berglaxa (*Macrourus berglax*, v angličtine *Roughhead grenadier*) v dvoch zónach riadenia, t. j. zónach „5B67“ a „8X14“, pričom nezohľadnila zásady relatívnej stability rybolovných činností a porušila zásady proporcionality a rovnosti zaobchádzania.

Právny rámec

Nariadenie (EÚ) č. 1380/2013

2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 22, ďalej len „nariadenie o SRP“), obsahuje ustanovenia, ktorých účelom je dosahovanie cieľov sledovaných spoločnou rybárskou politikou (SRP).

3 Odôvodnenia 4, 6, 10 a 24, ako aj 34 až 36 nariadenia SRP stanovujú:

„(4) Spoločná rybárska politika by mala zabezpečiť, aby sa rybolovnými a akvakultúrnymi činnosťami prispievalo k dlhodobej environmentálnej, hospodárskej a sociálnej udržateľnosti. Mala by zahŕňať pravidlá zamerané na zabezpečenie vysledovateľnosti, bezpečnosti a kvality produktov uvádzaných na trh v Únii. Spoločná rybárska politika by okrem toho mala prispieť k zvýšeniu produktivity, primeranej životnej úrovni v rámci odvetvia rybárstva, a to aj v maloobjemovom rybolove, a k stabilným trhom, a mala by zabezpečiť, aby boli potravinové dodávky dostupné a aby sa dostali k spotrebiteľom za rozumné ceny. Spoločná rybárska politika by mala prispieť k stratégii Európa 2020 na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu a mala by pomôcť dosiahnuť ciele uvedené v danej stratégii.

…

(6) V… medzinárodných nástrojoch sa ustanovujú najmä povinnosti v oblasti ochrany vrátane povinností prijať opatrenia na ochranu morských zdrojov a hospodárenie s nimi zamerané na zachovanie alebo obnovu morských zdrojov na takej úrovni, ktorá dokáže poskytnúť maximálny udržateľný výnos v morských oblastiach patriacich pod právomoc jednotlivých štátov, ako aj na širom mori, a spolupracovať na uvedený účel s ostatnými štátmi, ďalej vrátane povinností uplatňovať pri ochrane a využívaní populácií rýb a hospodárení s nimi vo veľkej miere prístup predbežnej opatrnosti, povinností zaistiť zlučiteľnosť opatrení na ochranu morských zdrojov a hospodárenie s nimi, keď sa morské zdroje nachádzajú v morským oblastiach, ktoré patria pod rôznu právomoc, a povinností náležite zohľadniť iné legitímne využívanie morí. …

…

(10) Udržateľné využívanie morských biologických zdrojov by sa malo zakladať na prístupe predbežnej opatrnosti, ktorý sa odvodzuje od zásady predbežnej opatrnosti uvedenej v článku 191 ods. 2 prvom pododseku zmluvy, s prihliadnutím na dostupné vedecké údaje.

…

(24) Ak je to možné, viacročné plány by sa mali vzťahovať na viacero populácií, ak sa tieto populácie využívajú spoločne. Viacročnými plánmi by sa mal vytvoriť rámec pre udržateľné využívanie dotknutých populácií a morských ekosystémov, pričom sa vymedzia jasné časové rámce a bezpečnostné mechanizmy pre nepredvídaný vývoj. Viacročné plány by sa mali riadiť aj jasne vymedzenými cieľmi hospodárenia, aby prispievali k udržateľnému využívaniu dotknutých populácií a k ochrane dotknutých morských ekosystémov. Tieto plány by sa mali prijať po porade s poradnými radami, prevádzkovateľmi v rámci odvetvia rybolovu, vedcami a ďalšími zainteresovanými stranami, ktoré majú záujem na riadení rybárstva.

…

(34) V prípade populácií, pre ktoré nebol stanovený viacročný plán, by sa miera využívania prinášajúca maximálny udržateľný výnos mala zabezpečiť stanovením obmedzení výlovu alebo rybolovného úsilia. Ak dostupné údaje nie sú postačujúce, rybolov by sa mal riadiť s použitím približných parametrov.

(35) Vzhľadom na nepriaznivú hospodársku situáciu v odvetví rybolovu a na závislosť určitých pobrežných spoločenstiev od rybolovu je potrebné zabezpečiť relatívnu stabilitu rybolovných činností, a to rozdelením rybolovných možností medzi členské štáty na základe predvídateľného podielu populácií rýb pre každý členský štát.

(36) Takouto relatívnou stabilitou rybolovných činností by sa malo vzhľadom na premenlivý charakter biologického stavu populácií zabezpečiť a v plnej miere zohľadniť splnenie konkrétnych potrieb regiónov, v ktorých sú miestne spoločenstvá obzvlášť závislé od rybárstva a s ním súvisiacich činností, ako rozhodla Rada vo svojej rezolúcii z 3. novembra 1976…“

4 Článok 1 ods. 1 písm. a) nariadenia SRP stanovuje, že SRP sa vzťahuje na „ochranu morských biologických zdrojov a riadenie rybolovu a flotíl, ktoré takéto zdroje využívajú“.

5 Článok 2 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„V rámci spoločnej rybárskej politiky sa na riadenie rybárstva uplatňuje prístup predbežnej opatrnosti a cieľom tejto politiky je zabezpečiť, aby sa pri využívaní živých morských biologických zdrojov populácií lovených druhov obnovovali a udržiavali nad úrovňami, pri ktorých možno dosiahnuť maximálny udržateľný výnos.

…“

6 Podľa článku 3 písm. c) toho istého nariadenia sa prijímanie opatrení v rámci SRP riadi v súlade s „najlepšími dostupnými vedeckými odporúčaniami“.

7 Článok 4 nariadenia SRP, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, vo svojom odseku 1 bode 8 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

…

‚prístup predbežnej opatrnosti k riadeniu rybárstva‘, ako sa uvádza v článku 6 dohody OSN o populáciách rýb, je prístup, v rámci ktorého by sa nedostatok primeraných vedeckých informácií nemal používať ako dôvod na oddialenie alebo neprijatie opatrení na hospodárenie s cieľovým druhom na účely jeho ochrany, ochrany príbuzných alebo závislých druhov a necieľových druhov a ich prostredia“.

8 Článok 6 ods. 2 tohto nariadenia znie:

„Pri uplatňovaní tohto nariadenia sa Komisia radí s príslušnými poradnými orgánmi a príslušnými vedeckými subjektmi. Pri prijímaní ochranných opatrení sa zohľadňujú dostupné vedecké, technické a hospodárske odporúčania vrátane v príslušných prípadoch správ [Vedeckého, technického a hospodárskeho výbor pre rybárstvo (STECF)] a ďalších poradných orgánov, odporúčaní poradných rád a spoločných odporúčaní členských štátov podľa článku 18.“

9 Článok 16 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Rybolovnými možnosťami pridelenými členským štátom sa jednotlivým členským štátom zabezpečuje relatívna stabilita rybolovných činností v súvislosti s každou populáciou rýb alebo každým druhom rybolovu. Pri prideľovaní nových rybolovných možností sa zohľadňujú záujmy každého členského štátu.

2. Pri zavádzaní povinnosti vylodiť úlovky v súvislosti s určitou populáciou rýb sa pri stanovovaní rybolovných možností zohľadní prechod od stanovovania rybolovných možností na základe vylodení na stanovovanie rybolovných možností na základe úlovkov, keďže v prvom roku i v ďalších rokoch už nebudú povolené odhodené úlovky danej populácie.

3. Ak z nových vedeckých dôkazov vyplýva, že rybolovné možnosti, ktoré sa stanovili pre konkrétnu populáciu, sa výrazne odlišujú od skutočného stavu danej populácie, členské štáty s priamym hospodárskym záujmom môžu Komisii predložiť odôvodnenú žiadosť, aby táto predložila návrh na zníženie uvedeného rozdielu, ktorý však rešpektuje ciele stanovené v článku 2 ods. 2.

4. Rybolovné možnosti sa stanovujú v súlade s cieľmi stanovenými v článku 2 ods. 2 a s kvantifikovateľnými cieľmi, časovými rámcami a rozmedziami stanovenými v súlade s článkom 9 ods. 2 a článkom 10 ods. 1 písm. b) a c).

…“

10 Článok 25 nariadenia SRP, uvedený v časti V uvedeného nariadenia, ktorá je nazvaná „Vedecký základ riadenia rybárstva“, stanovuje:

„1. Členské štáty v súlade s pravidlami prijatými v oblasti zberu údajov zbierajú biologické, environmentálne, technické a socio-ekonomické údaje, ktoré sú potrebné na riadenie rybárstva, spravujú uvedené údaje a sprístupňujú ich koncovým používateľom vrátane subjektov určených Komisiou. Získavanie a správa takýchto údajov sú oprávnené na financovanie z Európskeho námorného a rybárskeho fondu v súlade s budúcim právnym aktom Únie stanovujúcim podmienky finančnej podpory námornej a rybárskej politike na obdobie rokov 2014-2020. Na základe týchto údajov sa umožní najmä posúdenie:

a) stavu využívaných morských biologických zdrojov;

b) miery rybolovu a vplyvu rybolovných činností na morské biologické zdroje a morské ekosystémy; a

c) socio-ekonomickej výkonnosti odvetví rybolovu, akvakultúry a spracovania vo vodách Únie a mimo nich.

2. Zber, správa a využívanie údajov vychádzajú z týchto zásad:

a) presnosť a spoľahlivosť a včasný zber;

b) využívanie koordinačných mechanizmov s cieľom predchádzať dvojitému zberu údajov na rôzne účely;

c) bezpečné uloženie a ochrana zozbieraných údajov v počítačových databázach a prípadne ich sprístupnenie verejnosti, a to aj na agregovanej úrovni, pričom sa zabezpečí dôvernosť údajov;

d) prístup Komisie alebo subjektov, ktoré Komisia určila, k vnútroštátnym databázam a systémom používaným na spracovanie zozbieraných údajov na účely overenia existencie a kvality údajov;

e) včasná dostupnosť relevantných údajov a príslušných metodík, ktorými sa získali, subjektom so záujmom o vedeckú analýzu údajov z odvetvia rybárstva na účely výskumu alebo hospodárenia a akýmkoľvek zainteresovaným stranám, okrem prípadov, keď sa podľa uplatniteľného práva Únie vyžaduje ochrana a dôvernosť údajov.

3. Členské štáty každý rok predkladajú Komisii správu o vykonávaní svojich vnútroštátnych programov zberu údajov a sprístupnia ju verejnosti.

Komisia posúdi výročnú správu o zbere údajov po konzultácii so svojím vedeckým poradným orgánom a v prípade potreby s regionálnymi organizáciami pre riadenie rybárstva (ďalej len ‚RFMO‘), ktorých je Únia zmluvnou stranou alebo je v nich pozorovateľom, a s príslušnými medzinárodnými vedeckými subjektmi.

4. Členské štáty zabezpečia vnútroštátnu koordináciu zberu a správy vedeckých údajov na účely riadenia rybárstva vrátane socio-ekonomických údajov. Na tento účel určia národného korešpondenta a každoročne organizujú národné koordinačné stretnutie. Členské štáty o vnútroštátnych koordinačných činnostiach informujú Komisiu a pozývajú ju na koordinačné stretnutia.

…“

Nariadenie č. 1367/2014

11 Odôvodnenia 3 až 7 nariadenia č. 1367/2014 stanovujú:

„(3) Je povinnosťou Rady prijímať opatrenia týkajúce sa určovania a prideľovania rybolovných možností v prípade potreby aj vrátane určitých podmienok, ktoré sú s nimi funkčne prepojené. Rybolovné možnosti by sa mali rozdeliť medzi členskými štátmi takým spôsobom, aby sa každému členskému štátu zabezpečila relatívna stabilita rybolovných činností pre každú populáciu alebo rybolov, a s náležitým ohľadom na ciele spoločnej rybárskej politiky stanovené v nariadení (EÚ) č. 1380/2013.

(4) [TAC] by sa mal stanoviť na základe dostupných vedeckých odporúčaní, pričom by sa mali zohľadniť biologické a sociálno-ekonomické aspekty a súčasne zaistiť spravodlivé zaobchádzanie s jednotlivými sektormi rybolovu, ako aj zohľadniť názory, ktoré počas konzultácií vyjadrili zainteresované strany, najmä príslušné regionálne poradné rady.

(5) Rybolovné možnosti by mali byť v súlade s medzinárodnými dohodami a zásadami, ako napríklad s dohodou o uplatňovaní dohovoru Organizácie spojených národov o ochrane a využívaní transzonálnych populácií rýb a populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti… z roku 1995 a s podrobnými zásadami riadenia stanovenými v medzinárodných usmerneniach Organizácie spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo o riadení hlbokomorského rybolovu na širom mori z roku 2008, podľa ktorých by mal najmä regulačný orgán postupovať opatrnejšie, ak sú

informácie neurčité, nespoľahlivé alebo neprimerané. Nedostatok primeraných vedeckých informácií by sa nemal využívať ako dôvod na odloženie realizácie ochranných alebo riadiacich opatrení alebo na ich nerealizovanie.

(6) Z najaktuálnejšieho vedeckého odporúčania Medzinárodnej rady pre výskum mora (ICES)… vyplýva, že väčšina hlbokomorských populácií sa loví neudržateľným spôsobom a na zabezpečenie udržateľnosti týchto populácií by sa pre ne mali ďalej znížiť rybolovné možnosti, kým vývoj stavu týchto populácií nezačne vykazovať pozitívny trend. ICES ďalej odporučila, aby sa nepovolil žiaden cielený rybolov hoplosteta oranžového v žiadnej oblasti ani cielený rybolov určitých populácií pagela bledého a dlhochvosta tuponosého.

(7) Pokiaľ ide o štyri populácie dlhochvosta tuponosého, z vedeckých odporúčaní a aktuálnych diskusií v Komisii pre rybolov v severovýchodnom Atlantiku (NEAFC) vyplýva, že existuje možnosť, že sa výlov tohto druhu nahlasuje nesprávne ako výlov dlhochvosta berglaxa. V tejto súvislosti je vhodné stanoviť TAC, ktorý by sa vzťahoval na oba druhy, a zároveň umožniť nahlasovať úlovky každého druhu osobitne.“

12 Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1367/2014 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

a) ‚rybárske plavidlo Únie‘ je rybárske plavidlo plaviace sa pod vlajkou členského štátu a zaregistrované v Únii;

b) ‚vody Únie‘ sú vody, ktoré patria pod zvrchovanosť alebo právomoc členských štátov, s výnimkou vôd susediacich s územiami uvedenými v prílohe II k zmluve;

c) ‚celkový povolený výlov‘ (TAC) je množstvo, ktoré je možné každý rok uloviť a vylodiť z každej populácie rýb;

d) ‚kvóta‘ je podiel TAC pridelený Únii alebo členskému štátu;

e) ‚medzinárodné vody‘ sú vody, ktoré nepodliehajú zvrchovanosti ani súdnej právomoci žiadneho štátu.“

13 V časti 2 prílohy k uvedenému nariadeniu sa nachádzajú TAC podľa jednotlivých oblastí a druhov. Rybolovné možnosti pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa boli stanovené v TAC spoločnej pre oba tieto druhy. TAC relevantné v prejednávanej veci boli stanovené takto:

— pre zónu riadenia 5B67: 4 010 ton na rok 2015 a 4 078 ton na rok 2016; v každom z týchto prípadov sa nevylodí viac ako 95 % kvóty každého členského štátu na dlhochvosta tuponosého,

— pre zónu riadenia 8X14: 3 644 ton na rok 2015 a 3 279 ton na rok 2016; v každom z týchto prípadov sa nevylodí viac ako 80 % kvóty každého členského štátu na dlhochvosta tuponosého;

14 V oblasti uvedenej ako prvej Španielsko získalo 65 ton na rok 2015 a 66 ton na rok 2016. Pokiaľ ide o druhú oblasť, Španielsko získalo 2 617 ton na rok 2015 a 2 354 ton na rok 2016.

Okolnosti predchádzajúce sporu

15 Z pripomienok Rady a Komisie vyplýva, že dlhochvost tuponosý a dlhochvost berglax sú dva druhy hlbokomorských rýb, ktoré možno voľným okom rozlíšiť len podľa tvaru ich hlavy. Po odstránení hlavy a zamrazení týchto rýb je prakticky nemožné rozlíšiť ich.

16 Komisia spresnila, že dlhochvost tuponosý sa nachádza medzi cieľovými druhmi v oboch dotknutých zónach riadenia a že jeho lov v týchto zónach je regulovaný od roku 2003 prostredníctvom TAC stanoveného na úrovni Únie. Táto inštitúcia ďalej uvádza, že výskyt dlhochvosta berglaxa v týchto zónach je menej častý a že na jeho lov sa pred prijatím nariadenia č. 1367/2014 nevzťahoval TAC na úrovni Únie.

17 Podľa Rady a Komisie pracovná skupina ICES pre biológiu a hodnotenie hlbokomorských rybolovných zdrojov, ktorá zasadala od 4. apríla do 11. apríla 2014, vo svojej správe z roku 2014 (ďalej len „správa pracovnej skupiny ICES z roku 2014“) uviedla, že bola informovaná o značných úrovniach výlovu dlhochvosta berglaxa počas predchádzajúcich rokov v Hattonovom vale, ktorý uskutočnili najmä španielske rybárske plavidlá. Podľa týchto inštitúcií boli v uvedenej správe spomenuté aj značné rozdiely medzi údajmi pozorovateľov a oficiálnymi španielskymi údajmi týkajúcimi sa úrovní vylodenia dlhochvosta tuponosého, čo vyvolalo určité obavy, pokiaľ ide o možnosť nesprávnych nahlásení týkajúcich sa jednotlivých druhov dlhochvosta.

18 Stály výbor NEAFC pre riadenie a vedecké otázky v septembri 2014 prediskutoval obsah správy pracovnej skupiny ICES z roku 2014. Tento stály výbor osobitne zdôraznil, že nahlásená úroveň výlovu dlhochvosta berglaxa je v porovnaní s dlhochvostom tuponosým „prekvapujúca“, keďže úrovne výlovu dlhochvosta berglaxa boli tradične menšie. ICES bola vyzvaná, aby v rámci možností poskytla vysvetlenia týkajúce sa týchto úrovní výlovu. Bola najmä požiadaná, aby preskúmala, či môžu existovať chyby v nahlasovaní úrovní výlovu, alebo či existuje nový alebo rýchlo sa rozvíjajúci rybolov týkajúci sa dlhochvosta berglaxa.

19 Únia, ktorú zastupovalo oddelenie C2 Generálneho riaditeľstva Komisie pre námorné záležitosti a rybárstvo, sa v septembri 2014 v tejto súvislosti tiež obrátila na ICES.

20 Dňa 3. októbra 2014 predložila Komisia Rade návrh nariadenia Rady, ktorým sa na roky 2015 a 2016 stanovujú rybolovné možnosti pre rybárske plavidlá Únie, pokiaľ ide o určité populácie hlbokomorských rýb. Komisia najmä navrhla, aby sa v každej z dotknutých zón riadenia stanovil spoločný TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa. Úroveň spoločného TAC bola založená na vedeckom stanovisku ICES týkajúcom sa dlhochvosta tuponosého, keďže v prípade dlhochvosta berglaxa také stanovisko neexistovalo. Národné kvóty, ktorými bol spoločný TAC prerozdelený, boli tiež stanovené v súlade so zásadou relatívnej stability rybolovných činností len pre dlhochvosta tuponosého.

21 Dňa 7. novembra 2014 predložila ICES vedecké stanovisko, ktorým odpovedala na žiadosti NEAFC a Únie (ďalej len „stanovisko ICES zo 7. novembra 2014“). Z tohto stanoviska vyplýva, že existujú nejasnosti, pokiaľ ide o zloženie nahlásených úrovní výlovu dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa podľa populácie. Pokiaľ ide o rozmiestnenie a počet týchto dvoch druhov rýb, ICES uviedla, že tieto druhy sa zvyčajne vyskytujú v rozdielnych hydrologických prostrediach, keďže dlhochvost berglax žije spravidla v chladnejších severných vodách.

22 V stanovisku ICES zo 7. novembra 2014 sa zdôrazňuje, že v zóne riadenia 8X14, ako aj v časti zóny riadenia 5B67 boli nahlásené značné úrovne výlovu dlhochvosta berglaxa. Úrovne komerčného výlovu dlhochvosta tuponosého zaznamenané v podzónach VI a XII, ktoré patria do uvedených zón riadenia, sú v priemere trojnásobne vyššie ako úrovne komerčného výlovu dlhochvosta berglaxa. ICES však zdôraznila, že existujú značné rozdiely v objeme až do dvojnásobku medzi jednak podielom dlhochvosta tuponosého a podielom dlhochvosta berglaxa, ktoré boli nahlásené pri oficiálnom vyloďovaní, a jednak tými podielmi, ktoré boli zaznamenané pri výlove a zistené vedeckými štúdiami uskutočnenými v zónach, kde sa loví dlhochvost berglax.

23 V stanovisku ICES zo 7. novembra 2014 však bolo uvedené, že dostupné údaje poskytujú informácie s malou dôkaznou hodnotou a obmedzeným priestorovým a časovým rozsahom. V dôsledku toho ICES dospela k záveru, že v prípade, ak by NEAFC a Únia chceli regulovať tento rybolov, bolo by potrebné zhromaždiť väčší počet údajov o úrovniach výlovu dlhochvosta berglaxa a rybolove zameranom na tento druh.

24 V pondelok 10. novembra 2014 Rada prediskutovala návrh nariadenia predložený Komisiou 3. októbra 2014. Na základe diskusií, ktoré sa uskutočnili v rámci Rady, jej predsedníctvo v súčinnosti s Komisiou navrhlo kompromisné znenie. Tento kompromis v podstate spočíval vo zvýšení úrovne TAC, ktorá bola pôvodne stanovená pre dlhochvosta tuponosého, tak, aby sa zohľadnilo jej rozšírenie na dlhochvosta berglaxa.

25 Z pripomienok Rady vyplýva, že tento doplnok bolo v praxi vypočítaný na základe priemerného pomeru úrovní vylodenia dlhochvosta berglaxa v porovnaní s úrovňami vylodenia dlhochvosta tuponosého. V prípade zóny riadenia 5B67, keďže vo vedeckom stanovisku ICES bol navrhnutý TAC v objeme 3 794 ton pre dlhochvosta tuponosého a odhadovaný ročný priemer úrovní vylodenia dlhochvosta berglaxa v tejto zóne predstavoval 5,7 % odhadovaného ročného priemeru úrovní vylodenia dlhochvosta tuponosého, množstvo 3 794 ton bolo zvýšené o 216 ton (teda o 5,7 % z 3 794 ton), aby sa dosiahlo konečné množstvo 4 010 ton. Rovnaký postup bol použitý v prípade zóny riadenia 8X14, kde odhadovaný ročný priemer úrovní vylodenia dlhochvosta berglaxa predstavoval 25,6 % odhadovaného ročného priemeru úrovní vylodenia dlhochvosta tuponosého.

26 Takto stanovené TAC boli rozdelené medzi dotknuté členské štáty podľa prideľovacieho kľúča, ktorý zabezpečoval relatívnu stabilitu rybolovných činností pre dlhochvosta tuponosého. Kvóty Španielskeho kráľovstva teda predstavovali 1,62 % a 71,8 % spoločných TAC stanovených pre zóny riadenia 5B67, resp. 8X14.

27 Dňa 15. decembra 2014 bola vypracovaná politická dohoda na základe mierne upraveného kompromisného znenia vypracovaného predsedníctvom Rady. Súhlas s touto dohodou vyjadrili všetky delegácie s výnimkou španielskej a portugalskej delegácie, ktoré požadovali zaznamenanie vyhlásenia v zápisnici Rady. V tomto vyhlásení Španielske kráľovstvo najmä uviedlo, že rozdelenie spoločných TAC stanovených pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa nie je v súlade so zásadou relatívnej stability rybolovných činností založenej na historickej úrovni výlovu každého členského štátu.

28 Nariadenie č. 1367/2014 bolo prijaté v znení vyplývajúcom z tejto dohody a bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 20. decembra 2014. Nadobudlo účinnosť v nasledujúci deň po jeho uverejnení.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

29 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil nariadenie č. 1367/2014 a

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

30 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol žalobu v celom rozsahu a

— uložil Španielskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

31 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 1. júla 2015 bolo vyhovené návrhu Komisie na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady.

O návrhoch na opätovné otvorenie ústnej časti konania

32 Po prednesení návrhov generálneho advokáta, Rada podala 9. septembra 2016 návrh na opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Listom doručeným do kancelárie Súdneho dvora v ten istý deň Komisia predložila návrh v rovnakom zmysle.

33 Tieto inštitúcie na podporu svojich návrhov v podstate tvrdia, že výklad zásady relatívnej stability rybolovných činností, ktorý navrhol generálny advokát, sa zakladá na tvrdeniach, ku ktorým sa účastníci konania nevyjadrili.

34 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 83 svojho rokovacieho poriadku, najmä pokiaľ sa domnieva, že nemá dostatok informácií alebo že vec je potrebné rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie nevyjadrili.

35 V prejednávanom prípade Súdny dvor dospel po vypočutí generálneho advokáta k záveru, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie o žalobe a že nemusí o nej rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci nevyjadrili.

36 V dôsledku toho treba návrhy Rady a Komisie na opätovné začatie ústnej časti konania zamietnuť.

O žalobe

37 Na podporu svojej žaloby o neplatnosť nariadenia č. 1367/2014 Španielske kráľovstvo uvádza tri žalobné dôvody založené po prvé na tom, že Rada prekročila mieru voľnej úvahy, ako aj zásadu relatívnej stability rybolovných činností, po druhé na porušení zásady proporcionality a po tretie na porušení zásady rovnosti zaobchádzania.

O prvom žalobnom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

38 V prvej časti prvého žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo Rade vytýka, že vychádzala z nesprávnych údajov pri stanovení spoločného TAC vzťahujúceho sa na dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa z toho dôvodu, že výlov dlhochvosta tuponosého „mohol byť nahlásený ako výlov dlhochvosta berglaxa.“ Ako vyplýva z odôvodnenia 7 nariadenia č. 1367/2014, toto rozhodnutie bolo prijaté na základe vedeckých odporúčaní a aktuálnych diskusií v NEAFC. Vedecké stanovisko NEAFC nebolo jednoznačné, pokiaľ ide o otázku, či bolo nevyhnutné stanoviť spoločný TAC pre oba druhy dlhochvosta.

39 Okrem toho ICES vo svojom stanovisku zo 7. novembra 2014 uviedla, že ICES nemohla vydať stanovisko k existencii rybolovu dlhochvosta berglaxa, pretože neexistoval žiadny údaj o výlove jednotlivých druhov dlhochvosta, pričom údaje za rok 2010 neboli dostatočné na to, aby z nich bolo možné vyvodiť akékoľvek závery. Treba tiež spresniť, že existujú značné rozdiely medzi údajmi o vylodení úlovkov dlhochvosta berglaxa a dlhochvosta tuponosého. ICES preto dospela k záveru, že na účely preukázania výlovu dlhochvosta berglaxa bolo potrebné získať úplnejšie a podrobnejšie

informácie o jeho výlove a vylodení. Z tohto stanoviska teda jasne vyplýva, že neexistovali jasné vedecké údaje, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že oba tieto druhy žijú v oblastiach riadenia 5B67 a 8X14.

40 Okrem toho podľa Španielskeho kráľovstva nemožno tvrdiť, že nebolo možné zohľadniť údaje, ktoré tento členský štát poskytol 28. novembra 2014 v odpovedi na žiadosť o poskytnutie údajov, lebo politická dohoda o nariadení č. 1367/2014 bola dosiahnutá 10. novembra 2014, keďže nariadenie bolo prijaté až 15. decembra 2014.

41 Španielske kráľovstvo z toho vyvodilo záver, že Rada prekročila mieru svojej voľnej úvahy tým, že stanovila spoločné TAC pre oba dlhochvosty, hoci vo vedeckom stanovisku ICES sa jasne uvádzalo, že dostupné údaje nepreukazujú, že tieto dva druhy žijú v dotknutých zónach riadenia, a že teda ich možno loviť spoločne.

42 V rámci druhej časti svojho prvého žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo tvrdí, že Rada ani Komisia pri stanovení prideľovacieho kľúča uplatneného na spoločné TAC stanovené pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa nezohľadnili historické úrovne výlovu dlhochvosta berglaxa. Národné kvóty stanovené v napadnutých ustanoveniach z tohto dôvodu porušujú zásadu relatívnej stability rybolovných činností, ktorá vyžaduje, aby sa v prípade každého dotknutého druhu zohľadnilo rozdelenie historických úrovní výlovu medzi flotily každého členského štátu.

43 Španielske kráľovstvo sa domnieva, že spoločné rybolovné kvóty, ktoré mu boli pridelené, pokiaľ ide o dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa, mali byť vyššie, keďže značná časť výlovu dlhochvosta berglaxa v období od roku 2009 do roku 2013 bola vykonaná španielskou flotilou. Škoda, ktorá v dôsledku tohto údajného porušenia zásady relatívnej stability rybolovných činností vznikla španielskej flotile, predstavuje 346 926 eur.

44 Rada ani Komisia nepopreli tvrdenie, že pri určovaní sporných spoločných TAC sa nezohľadnila historická úroveň výlovu dlhochvosta berglaxa. Je totiž nesporné, že tento TAC bol rozdelený medzi členské štáty v súlade s prideľovacím kľúčom, ktorý zabezpečoval relatívnu stabilitu rybolovných činností len dlhochvosta tuponosého.

45 Rada a Komisia tvrdia, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

46 V prvom rade, pokiaľ ide o údajné prekročenie miery voľnej úvahy Rady, na úvod treba pripomenúť, že ak Rada stanoví TAC a rozdelí rybolovné možnosti medzi členské štáty, je vyzvaná na vykonanie komplexného hospodárskeho posúdenia, v rámci ktorého má širokú mieru voľnej úvahy. Za takých okolností sa diskrečná právomoc, ktorú má Rada, nevzťahuje len na určenie povahy a dosahu predpisov, ktoré sa majú prijať, ale do určitej miery aj na zistenie východiskových údajov. Súdne preskúmanie výkonu takej právomoci sa musí obmedziť na skúmanie, či výkon tejto právomoci nebol zjavne nesprávny alebo nedošlo k zneužitiu právomoci, alebo či dotknutý orgán zjavne neprekročil hranice svojej voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. februára 1998, NIFPO a Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, EU:C:1998:67, body 41 a 42; z 5. októbra 1999, Španielsko/Rada, C-179/95, EU:C:1999:476, bod 29, ako aj z 9. septembra 2004, Španielsko/Komisia, C-304/01, EU:C:2004:495, bod 23).

47 Ďalej z článku 2 ods. 2 nariadenia o SRP vyplýva, že pri riadení rybárstva sa musí uplatňovať „prístup predbežnej opatrnosti".

48 Podľa definície uvedenej v článku 4 ods. 1 bode 8 daného nariadenia tento prístup znamená, že nedostatok primeraných vedeckých informácií by sa nemal používať ako dôvod na oddialenie alebo neprijatie opatrení na hospodárenie s cieľovým druhom na účely jeho ochrany, ochrany príbuzných alebo závislých druhov a necieľových druhov a ich prostredia.

49 Napokon ako uviedol generálny advokát v bodoch 54 a 55 svojich návrhov, článok 6 ods. 2 toho istého nariadenia sa obmedzuje na stanovenie povinnosti „zohľadniť“ dostupné vedecké, technické a hospodárske odporúčania pri prijímaní ochranných opatrení, ale nebráni tomu, aby normotvorca Únie prijal takéto ochranné opatrenia v prípade neexistencie jednoznačných vedeckých, technických a hospodárskych odporúčaní.

50 Okrem toho Súdny dvor už rozhodol v súvislosti s podobnou povinnosťou vyplývajúcou z nariadenia Rady (EHS) č. 170/83 z 25. januára 1983, ktorým sa vytvára systém Spoločenstva pre zachovanie a riadenie zdrojov rybolovu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 24, 1983, s. 1), že opatrenia na ochranu zdrojov rybolovu nemusia byť v úplnom súlade s vedeckými odporúčaniami a že neexistencia alebo nejednoznačnosť takých odporúčaní nemusí brániť Rade v prijatí opatrení, ktoré považuje za nevyhnutné na dosiahnutie cieľov SRP (pozri analogicky rozsudok z 24. novembra 1993, Mondiet, C-405/92, EU:C:1993:906, bod 31).

51 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci na jednej strane bola Rada oprávnená prijať spoločný TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa, a to aj pri neexistencii „jednoznačných“ vedeckých údajov o existencii a výlove týchto dvoch druhov rýb v príslušných oblastiach riadenia, pretože sa domnievala, že toto opatrenie bolo primerané na účely ochrany zdrojov dlhochvosta tuponosého.

52 Na druhej strane, keďže sa v správe pracovnej skupiny ICES z roku 2014 a v odporúčaní ICES zo 7. novembra 2014 poukazuje na nahlásenia výlovu dlhochvosta berglaxa v dotknutých oblastiach riadenia, ale rozsah tohto výlovu spôsobuje pochybnosti o spoľahlivosti daných hlásení, pričom výlov dlhochvosta tuponosého sa pravdepodobne nahlasuje ako výlov dlhochvosta berglaxa, a keďže takáto okolnosť spôsobuje nebezpečenstvo, že dôjde k podstatnému ovplyvneniu potrebného účinku TAC pre dlhochvosta tuponosého, s prihliadnutím na to, že po odstránení hlavy a zamrazení týchto druhov je prakticky nemožné ich rozlíšiť, Rada mohla považovať za potrebné prijať opatrenie s cieľom vylúčiť toto nebezpečenstvo.

53 Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že Rada prekročila hranice svojej voľnej úvahy, keď stanovila spoločný TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa.

54 Prvú časť prvého žalobného dôvodu preto treba zamietnuť ako nedôvodnú.

55 Po druhé, pokiaľ ide o údajné porušenie zásady relatívnej stability rybolovných činností, treba pripomenúť, že článok 16 nariadenia o SRP spresňuje, že „rybolovnými možnosťami pridelenými členským štátom sa jednotlivým členským štátom zabezpečuje relatívna stabilita rybolovných činností v súvislosti s každou populáciou rýb alebo každým druhom rybolovu“. V tomto článku sa dodáva, že „pri prideľovaní nových rybolovných možností sa zohľadňujú záujmy každého členského štátu.“

56 Okrem toho z odôvodnení 35 a 36 uvedeného nariadenia vyplýva, že najmä so zreteľom na závislosť určitých pobrežných spoločenstiev od rybolovu je potrebné zabezpečiť relatívnu stabilitu rybolovných činností, a to rozdelením rybolovných možností medzi členské štáty na základe predvídateľného podielu populácií rýb pre každý členský štát, pričom táto stabilita musí umožniť „zabezpečiť a zohľadniť splnenie konkrétnych potrieb regiónov, v ktorých sú miestne spoločenstvá obzvlášť závislé od rybárstva a s ním súvisiacich činností“.

57 Z vyššie uvedeného vyplýva, že účelom režimu národných kvót je zabezpečiť každému členskému štátu primeraný podiel na stanovených TAC, určený v podstate v závislosti od úrovní výlovu, ktoré tradičné rybolovné činnosti, miestne obyvateľstvo závislé od rybolovu a pridružený priemysel tohto členského štátu využívali pred zavedením režimu kvót (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. decembra 1989, Agegate, C-3/87, EU:C:1989:650, bod 24).

58 S ohľadom na tieto úvahy, ako aj na okolnosť, že normotvorca Únie disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o povahu a dosah ustanovení, ktoré sa majú prijať, treba preskúmať, či Rada tým, že nezohľadnila historickú úroveň výlovu dlhochvosta berglaxa nahláseného Španielskym kráľovstvom pri stanovení kvót pre každý členský štát na základe stanovenia spoločného TAC pre tento druh spolu s dlhochvostom tuponosím, porušila zásadu relatívnej stability rybolovných činností.

59 V tejto súvislosti treba konštatovať, že prejednávaná vec sa vo viacerých ohľadoch odlišuje od iných vecí, o ktorých Súdny dvor doteraz rozhodoval v oblasti SRP. V prvom rade po odstránení hlavy a zamrazení týchto predmetných dvoch druhov rýb je nemožné ich rozlíšiť. V druhom rade vo vedeckých stanoviskách, ktoré mal normotvorca Únie k dispozícii, sa poukazuje na možnosť, že vysoké nahlásené úrovne výlovu dlhochvosta berglaxa pochádzajúce prevažne z jedného členského štátu, t. j. Španielskeho kráľovstva, sa môžu týkať výlovu dlhochvosta tuponosého nesprávne nahláseného ako výlov dlhochvosta berglaxa. Napokon Rada v prípade dlhochvosta berglaxa nestanovila nový TAC, a teda nepristúpila k rozdeleniu novej príležitosti na rybolov, ale obmedzila sa na to, že len na roky 2015 a 2016 stanovila spoločný TAC pre oba dotknuté druhy.

60 V prejednávanom prípade teda Rada rozhodla nepristúpiť k rozdeleniu kvót, ako to požadovalo Španielske kráľovstvo, keďže zohľadnenie nahláseného výlovu dlhochvosta berglaxa, ktoré nahlásil tento členský štát na výpočet predmetných kvót, by malo za následok vytvorenie trvalej výhody pre členský štát, ktorého nahlásený výlov môže byť podľa vedeckých stanovísk nesprávny. Naopak, z prístupu, ktorý si Rada zvolila a ktorý spočíval v tom, že v prvom štádiu nezohľadnila tento nahlásený výlov pri výpočte národných kvót, sa vyhla poskytnutiu uistení v tejto súvislosti, ktoré mohli založiť legitímnu dôveru, a zároveň si zachovala možnosť, že po overení informácií o nahlásenom výlove a po predložení presvedčivých vedeckých stanovísk stanoví kvóty na základe zistených údajov, ktoré teda bude možné považovať za spravodlivé.

61 Tento záver nevyvracia ani tvrdenie Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého, keď Rada zohľadnila nahlásený výlov týkajúci sa dlhochvosta berglaxa pri stanovení spoločného TAC pre oba tieto druhy, mala zohľadniť historickú úroveň výlovu dlhochvosta berglaxa nahláseného týmto členským štátom, a to vzhľadom jednak na pochybnosti o dôveryhodnosti nahláseného výlovu predmetných druhov rýb, na ktoré poukazovali vedecké stanoviská, ktoré boli spomenuté v bode 52 tohto rozsudku, a jednak širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má normotvorca Únie v oblasti SRP.

62 Preto v predmetnom prípade nemožno Rade vytýkať, že porušila zásadu relatívnej stability rybolovných činností.

63 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba druhú časť prvého žalobného dôvodu tiež zamietnuť ako nedôvodnú.

64 Prvý žalobný dôvod preto treba zamietnuť v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

65 Španielske kráľovstvo Rade vytýka, že porušila zásadu proporcionality tým, že v nariadení č. 1367/2014 stanovila spoločný TAC vzťahujúci sa na dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa v zónach 5B67 a 8X14.

66 V prvom rade predmetné opatrenie totiž nie je primerané, pretože v rámci stanovenia spoločného TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa nebola dodržaná zásada relatívnej stability rybolovných činností, pokiaľ ide o historickú úroveň výlovu dlhochvosta berglaxa, ktorú dosiahlo Španielske kráľovstvo v predchádzajúcich rokoch.

67 Ďalej stanovenie spoločného TAC pre oba druhy dlhochvosta nepredstavuje nevyhnutné opatrenie, pretože bolo možné zohľadniť historický výlov dlhochvosta berglaxa, ktorý dosiahlo Španielske kráľovstvo, a prijať tak opatrenie, ktoré menej poškodzuje záujmy tohto členského štátu.

68 Napokon je podľa Španielskeho kráľovstva predmetné opatrenie neprimerané, pretože sa zakladá na predpoklade, že výlov dlhochvosta tuponosého mohol byť nesprávne nahlásený ako výlov dlhochvosta berglaxa. Tento predpoklad však nie je vedecky overený a jeho prijatie je v nepomere k poškodeniu záujmov Španielskeho kráľovstva v dôsledku nezohľadnenia historickej úrovne jeho výlovu dlhochvosta berglaxa pri stanovení spoločného TAC pre oba druhy.

69 Španielske kráľovstvo okrem toho spresňuje, že to nie je ani tak stanovenie spoločného TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa, ktoré mu spôsobuje ujmu, ako okolnosť, že pri stanovovaní spoločného TAC pre tieto dva druhy Rada nezohľadnila historickú úroveň výlovu dlhochvosta berglaxa.

70 Rada a Komisia tvrdia, že tento žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

71 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom v situácii, keď existuje výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba zvoliť také opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri najmä rozsudok zo 14. novembra 2013, SFIR a i., C-187/12 až C-189/12, EU:C:2013:737, bod 42 a citovaná judikatúra).

72 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ ide o súdne preskúmanie podmienok uplatňovania tejto zásady, vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má normotvorca Únie v oblasti spoločnej rybárskej politiky, zákonnosť takéhoto opatrenia môže ovplyvniť len zjavná neprimeranosť opatrenia prijatého v tejto oblasti vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia sleduje. Preto nie je podstatné, či opatrenie prijaté normotvorcom bolo jediné alebo najlepšie možné, ale či bolo zjavne neprimerané (pozri, pokiaľ ide o spoločnú poľnohospodársku politika, rozsudok zo 14. novembra 2013, SFIR a i., C-187/12 až C-189/12, EU:C:2013:737, bod 43 a citovaná judikatúra).

73 Pokiaľ ide o primeranosť predmetnej právnej úpravy spornej v tejto veci, treba konštatovať, že ako vyplýva z bodov 59 a 60 tohto rozsudku, zohľadnenie historickej úrovne výlovu dlhochvosta berglaxa, ktoré dosiahlo Španielske kráľovstvo, pri stanovení spoločného TAC pre dlhochvosta tuponosého

a dlhochvosta berglaxa by malo presne za následok pridelenie kvót tomuto členskému štátu na základe nahláseného výlovu, ktorý mohla Rada na základe vedeckých odporúčaní považovať za pravdepodobne nesprávny.

74 Keďže Rada však chcela chrániť dlhochvosta tuponosého pred nadmerným výlovom a zachovať si možnosť, že po overení informácií o nahlásených výlovoch dlhochvosta berglaxa a po predložení presvedčivých vedeckých stanovísk stanoví TAC a kvóty na základe spoľahlivých údajov, rozhodnutie nezohľadniť nahlásený výlov dlhochvosta berglaxa predložený Španielskym kráľovstvom pri stanovovaní spoločného TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa nemožno považovať za zjavne neprimerané.

75 Treba dodať, že Španielske kráľovstvo v každom prípade nepreukázalo, že by existovalo opatrenie, ktoré menej poškodzuje jeho záujmy a zároveň umožňuje dosiahnuť ciele sledované Radou.

76 Preto treba druhý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

77 V rámci tretieho žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo Rade vytýka, že porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že jednostranne stanovila spoločný TAC vzťahujúci sa na dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa, zatiaľ čo v porovnateľných prípadoch inštitúcie Únie rešpektovali zásadu relatívnej stability rybolovných činností, keď zohľadnili kvóty historických výlovov pre členské štáty pri stanovení TAC alebo nestanovili spoločný TAC, pokiaľ niektorých členský štát proti tomu protestoval.

78 Po prvé v tomto zmysle Komisia vzala do úvahy počas roka 2011 v nadväznosti na diskusie o začlenenie nového druhu, t. j. sebastesa žijúceho pri morskom dne pri stanovení TAC vzťahujúceho sa na sebastesov tvrdenia Spolkovej republiky Nemecko a Estónskej republiky o stanovení TAC pre druh sebastesa žijúceho pri morskom dne. Po druhé Komisia mala v úmysle stanoviť TAC pre moronu striebristú od roku 2012, ale vzhľadom na odpor niektorých členských štátov vrátane Írska uviedla, že stanovenie TAC pre tento druh sa uskutoční s prihliadnutím na historické úrovne výlovu každého členského štátu v súlade so zásadou relatívnej stability rybolovných činností a ponechala na členských štátoch, aby slobodne dospeli k dohode, ktorá bude vyhovovať všetkým. Napokon, Komisia pri hľadaní konsenzu už niekoľko rokov podnecuje Španielske kráľovstvo a Portugalskú republiku, aby v prípade sardiniek dospeli k dohode na účely stanovenia TAC, ktorá bude zohľadňovať zásadu relatívnej stability rybolovných činností.

79 Rada a Komisia tvrdia, že tretí žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

80 Pokiaľ ide o zásadu rovnosti zaobchádzania, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry článok 40 ods. 2 druhý pododsek ZFEÚ v spojení s článkom 38 ods. 1 druhým pododsekom ZFEÚ, ktorý stanovuje zákaz akejkoľvek diskriminácie v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej rybárskej politiky, je len osobitným výrazom všeobecnej zásady rovnosti, ktorá vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami rovnako, okrem prípadu, ak je rozlišovanie objektívne odôvodnené (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2013, SFIR a i., C-187/12 až C-189/12, EU:C:2013:737, bod 48 a citovanú judikatúru).

81 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že stanovenie spoločného TAC pre dlhochvosta tuponosého a dlhochvosta berglaxa, ako aj nezohľadnenie historickej úrovne výlovu dlhochvosta berglaxa nahlásenej Španielskym kráľovstvom boli podľa Rady potrebné na zabezpečenie účinnej ochrany dlhochvosta tuponosého v situácii, ktorá – ako to vyplýva z bodu 59 tohto rozsudku – sa vyznačuje presne vymedzenými okolnosťami.

82 Španielske kráľovstvo však neposkytlo nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že príklady, ktoré cituje na podporu svojho tretieho žalobného dôvodu, sa vyznačujú okolnosťami, ktoré by boli zhodné alebo podobné tým, ktoré boli uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. Konkrétne, Španielske kráľovstvo nepreukázalo, že vo veciach, ktoré boli uvedené na porovnanie, by bolo pravdepodobné, že došlo k vážnym chybám v nahlásených výlovoch niektorého druhu podliehajúceho TAC, ktorý pri vylodení výlovu mohol byť zamenený s iným druhom nepodliehajúcim TAC.

83 Preto sa aj tretí žalobný dôvod musí zamietnuť ako nedôvodný.

84 Keďže žiadnemu z predložených žalobných dôvodov sa nevyhovelo, žalobu Španielskeho kráľovstva treba zamietnuť ako nedôvodnú v celom rozsahu.

O trovách

85 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla uložiť Španielskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania. Komisia, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania, znáša v súlade s článkom 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Španielskemu kráľovstvu sa ukladá povinnosť nahradiť trovy konania.

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy